

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773
ügyszám: IV/2877-3/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] (szül. [redacted]) magam és a férjem [redacted] Dániel (sz.: Budapest, 1977.

[redacted]) nevében, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, illetőleg a 27. § alapján, valamint az Alkotmánybírósághoz 2021. július 20-án érkezett alkotmányjogi panaszom, és az ehhez kapcsolódó, 2021. augusztus 24-én kelt, általam 2021. szeptember 2-án kézhez vett, IV/2877-3/2021 ügyszámú, hiánypótlásra vonatkozó, tájékoztató levél szerint az alábbi

egységes szerkezetbe foglalt, hiánypótlással kiegészített alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a *babaváró támogatásról szóló 44/2019. (III. 12.) Korm. rendelet 30. § (1), (2) bekezdés* alaptörvény-ellenességét, és azt az: Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg!

Ennek alapján kérem az Alkotmánybíróságot a Kfv.IV.35.534/2020/4 számú Kúria ítélete, a 102.K.704.524/2020/10 számú Fővárosi Törvényszék ítélete, és a 6536/3/2020 számú Budapest Főváros Kormányhivatala határozata hatályon kívül helyezését!

Másodsorban kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kfv.IV.35.534/2020/4 számú Kúria ítélete alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg, és ezzel helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék 102.K.704.524/2020/10 számú ítéletét, valamint Budapest Főváros Kormányhivatala 6536/3/2020 számú határozatát!

A fentiek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a *babaváró támogatásról szóló 44/2019. (III. 12.) Korm. rendelet, 19. § (1) bekezdés* 2019. szeptember 27-én hatályos szövege alapján, az eredeti kérelmünk benyújtásának időpontjára vonatkozó hatállyal, a teljes fennmaradó kölcsöntartozásunknak megfelelő összegű vissza nem térítendő gyermekvállalási támogatásra való jogosultságunkat állapítsa meg!

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

a *babaváró támogatásról szóló 44/2019. (III. 12.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 19. § eredeti, 2020. június 13-ig hatályos szövege:*

19. § (1) A támogatott személyek a **(2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő**

a) második gyermekük esetén a még fennálló, e rendelet szerinti kölcsöntartozás 30%-ának megfelelő összegű,

b) **harmadik gyermekük esetén** az e rendelet szerinti teljes fennmaradó kölcsöntartozásnak megfelelő összegű

vissza nem térítendő gyermekvállalási támogatásra jogosultak.

(2) A gyermekvállalási támogatás

a)* a kölcsönkérelem benyújtásának időpontjában vagy azt követően fennálló várandósság esetén, a támogatott személyeknek a várandósság legalább 12. hetét betöltött magzata után igényelhető, és

A Rendelet ugyanezen szakasz, 2020. június 13-tól hatályos, módosított szövege:

19. § (1) A támogatott személyek a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő gyermekeik közül a*

a) második gyermekük esetén a még fennálló, e rendelet szerinti kölcsöntartozás 30%-ának megfelelő összegű,

b) **harmadik gyermekük** esetén az e rendelet szerinti teljes fennmaradó kölcsöntartozásnak megfelelő összegű

vissza nem térítendő gyermekvállalási támogatásra jogosultak.

(2) A gyermekvállalási támogatás

a)* a kölcsönkérelem benyújtásának időpontjában vagy azt követően fennálló várandósság esetén, a támogatott személyeknek a várandósság legalább 12. hetét betöltött magzata után igényelhető, és.*

Szintén a 2020. június 13-tól hatályos módosítással került be a 30. §, mely szerint;

30. § (1) A gyermekvállalás és az otthonteremtés támogatásával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 252/2020. (V. 29.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Módr.) megállapított 3. § (1) bekezdését, 13. § (3) bekezdését, 14. § (4), (4a) és (6)-(7a) bekezdését, 15. § (2), (3), (3a) és (10) bekezdését, 18. § (1a) és (3) bekezdését, **19. § (1), (4) és (4a) bekezdését, 20. § (1) bekezdését és 21. § (2) bekezdését a Módr. hatálybalépését megelőzően megkötött kölcsönszerződésekre is alkalmazni kell.**

(2) A Módr.-tel megállapított 2. § (3) bekezdését, 4. § (2) bekezdés a) és b) pontját, 4. § (2a) bekezdését, 5. § (2) bekezdés a) pontját, (5) bekezdés d), e) és h) pontját, (8) bekezdését, 6. § (1a) és (4) bekezdését, 9. § (2) bekezdés b) pontját, 13. § (3) bekezdését, 14. § (4), (4a), (6a)-(7a) bekezdését, valamint **19. § (1) és (4a) bekezdését, továbbá a Módr. 18. § (1) bekezdésével megállapított 4. § (1) bekezdés c) pontját a Módr. hatálybalépésekor már benyújtott kérelmekre és megkezdett eljárási cselekményekre is alkalmazni kell.**

Férjemmel, az együttesen igényelt és a Rendelet alapján már korábban folyósított szabadfelhasználású („babaváró”) kölcsönhöz kapcsolódóan 2019. szeptember 27-én, gyermekvállalási támogatásra irányuló kérelmet nyújtottunk be a folyósító hitelintézethez. Kérelmünket az akkor hatályos Rendelet alapján, 2019. augusztus 16-án született harmadik gyermekünkre tekintettel nyújtottuk be, hiszen a Rendelet akkor még (egyébiránt a későbbi módosított szöveggel összevetve egyértelműen) csak a második, vagy csak a harmadik gyermek esetében követelte meg a (2) bekezdésnek való megfelelést, az igénylés szempontjából korábbi, első, vagy első és második gyermek esetében nem. **Ez a feltétel a 2020. június 13-tól hatályos szövegben változott meg!!!**

A hitelintézet elutasító tájékoztatása ellen, a Rendelet 20. § (1) bekezdése alapján jogorvoslattal éltünk, és Budapest Főváros Kormányhivatalához, 2020. január 29-én kérelmet nyújtottunk be a gyermekvállalási támogatásra való jogosultság megállapítása iránt.

A Kormányhivatal 2020. március 10-én kelt, 6536/3/2020 számú határozatával a kérelmet elutasította.

A határozat ellen keresetet terjesztettünk elő a Fővárosi Törvényszéken, melyben kértük a határozat hatályon kívül helyezését, és a támogatási feltételeknek való jogosultság megállapítását

A Fővárosi Törvényszék keresetünket 2020. szeptember 15-én kelt, 102.K.704.524/2020/10 számú ítéletében elutasította. Indokolásában a Rendelet 2020. június 13-tól hatályos szövegére

hivatkozott, és bár mind az eredeti kérelem benyújtása, mind annak elutasítása, mind a Kormányhivatalhoz történt jogorvoslati kérelem benyújtása, mind annak elutasítása, mind pedig a Törvényszékhez benyújtott kereset a Rendelet 2020. június 13-át megelőző hatálya alatt történt, a Törvényszék az indokolásban semmilyen utalást, vagy okfejtést nem tett az időbeli hatály ellentmondásaival kapcsolatosan.

Ennek megfelelően, jogi képviselőnk útján felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriához, melyben jogszabálysértésre való hivatkozással, kértük az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését.

A kúria a 2021. március 2-án kelt, Kfv.IV.35.534/2020/4 számú ítéletében a Fővárosi Törvényszék felülvizsgálati kérelemmel megtámadott ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria az ítélet indokolásában kifejtette jogértelmező álláspontját, mely szerint a Rendelet (bár szintén csak 2020. június 13-tól hatályos) 30. § (1) és (2) bekezdését az alábbiak szerint kell értelmezni:

A Kúria szerint a Rendelet „...megkezdett eljárási cselekményekre is alkalmazni kell „szövegezését, „folyamatban lévő ügynek kell érteni”, és mivel a Rendelet 30. § nem határozza meg, hogy a folyamatban lévő ügy alatt kizárólag a közigazgatási eljárás alatt folyamatban lévő ügyet kell érteni, ezért az ügyet a bírósági eljárásban is folyamatban lévőnek kell tekinteni, és ezzel megállapítja a Rendelet 2020. június 13-tól hatályos szövegének, a 2019. szeptember 19-i és 2020. január 29-i kérelemre, a 2020. március 10-i határozatra, és az azt követő 2020- áprilisában beadott keresetre is vonatkozó, visszaható hatályát.

A Kúria ítélete alapján tehát a Rendelet 30. § (1) és (2) bekezdése visszaható hatályt rendel, többek között a ránk vonatkozó, ugyanezen rendelet 19. § (1) bekezdéséhez.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Jelen ügyben a rendes jogorvoslati lehetőségeket a fent leírtak szerint kimerítettük..

Rendkívüli jogorvoslatként, felülvizsgálati eljárás is folyamatban volt mely a Kúria ítéletével már lezárult.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói (Kúria) döntés kézbesítése jogi képviselőnk útján, 2021. április 19-én történt meg. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) 2021. június 18-án járt le. Mivel azonban a határidő lejártát megelőző csaknem 2 hétben rajtam kívül álló okból történő akadályoztatásom miatt nem tudtam benyújtani, ezért az Abtv. 30. § (3) bekezdése alapján, jelen (eredeti) beadványomhoz csatoltam igazolási kérelmemet.

A tisztelt Alkotmánybíróság, IV/2877-3/2021 ügyszámú, hiánypótlásra vonatkozó , tájékoztató levelét 2021. szeptember 2-án vettem kézhez. Ebben a hiánypótlásra a t. Alkotmánybíróság 30 napos határidőt tűzött, melynek betartásával küldöm meg jelen levelemet.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Fent leírt pertörténetből látható, hogy a támadott jogszabályra való hivatkozással indokolt ítélet az eredeti kérelmünkben megjelölt (férjemmel közös) jogosultságunkról döntött negatívan, így ebben személyesen érintettek vagyunk.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A kúria a 2021. március 2-án kelt, Kfv.IV.35.534/2020/4 számú ítéletében a Fővárosi Törvényszék felülvizsgálati kérelemmel megtámadott ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria az ítélet indokolásában kifejtette jogértelmező álláspontját, mely szerint a Rendelet (bár szintén csak 2020. június 13-tól hatályos) 30. § (1) és (2) bekezdését az alábbiak szerint kell értelmezni:

A Kúria szerint a Rendelet „...megkezdett eljárási cselekményekre is alkalmazni kell „szövegezését, „folyamatban lévő ügynek kell érteni”, és mivel a Rendelet 30. § nem határozza meg, hogy a folyamatban lévő ügy alatt kizárólag a közigazgatási eljárás alatt folyamatban lévő ügyet kell érteni, ezért az ügyet a bírósági eljárásban is folyamatban lévőnek kell tekinteni, és ezzel megállapítja a Rendelet 2020. június 13-tól hatályos szövegének, a 2019. szeptember 19-i és 2020. január 29-i kérelemre, a 2020. március 10-i határozatra, és az azt követő 2020- áprilisában beadott keresetre is vonatkozó, visszaható hatályát.

A Kúria ítélete alapján tehát a Rendelet 30. § (1) és (2) bekezdése visszaható hatályt rendel, többek között a ránk vonatkozó ugyanezen rendelet 19. § (1) bekezdéséhez.

Ez érdemben befolyásolta a döntést, hiszen ez az értelmezés, a számunkra kedvezőtlenebb, visszaható hatály alkalmazását írta elő.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján, az Alkotmánybíróság ezen cikkel kapcsolatos korábbi értelmezése a visszaható hatályú jogalkotást tiltja, vagyis mintegy származtatott alapjog megsértéseként tekinthető a visszaható hatályú jogszabály, illetőleg ennek alkalmazása.

Mivel a jelen esetben éppen visszaható hatályú jogalkotás, illetőleg ennek alkalmazása történt, ezért elsősorban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogi sérelemre alapozzuk alkotmányjogi panaszunkat.

Szintén sérült az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított alapjogunk, mely szerint „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”, hiszen az ügyben a hibás hatósági döntés nem tartalmazott megfelelő, alapos, a hatályos jogszabályoknak megfelelő indokolást, a jogorvoslati eljárásban pedig a bíróságok már nem a hatósági döntés megszületésekor hatályos jogszabály alapján döntöttek és indokoltak.

Az Alaptörvény 28. cikke úgy rendelkezik, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik...” az L) cikk (2) bekezdése azt mondja, hogy „Magyarország támogatja a gyermekvállalást”, a XV. cikk (5) bekezdése szerint „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket...” a XIX. cikk (1) bekezdése pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy „Magyarország arra

törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, ... esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”.

Jelen esetben a hatóság és a bíróságok (a számunkra kedvezőtlenebb) döntéseket eredményező jogértelmezései nincsenek összhangban az Alaptörvény fenn felsorolt, L cikk (2) bekezdésével, XV. cikk (5) bekezdésével, valamint a XIX. cikk (1) bekezdésével, így az ezekben felsorolt alapjogainkat is sértik.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény, az alapvető követelményeknél a következő képpen fogalmaz:

„2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

(2) Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.”

A Rendelet 2020. június 13-án hatályba lépő módosítással került be a 30. §, mely szerint;

30. § (1) A gyermekvállalás és az otthonteremtés támogatásával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 252/2020. (V. 29.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Módr.) megállapított 3. § (1) bekezdését, 13. § (3) bekezdését, 14. § (4), (4a) és (6)-(7a) bekezdését, 15. § (2), (3), (3a) és (10) bekezdését, 18. § (1a) és (3) bekezdését, **19. § (1), (4) és (4a) bekezdését, 20. § (1) bekezdését és 21. § (2) bekezdését a Módr. hatálybalépését megelőzően megkötött kölcsönszerződésekre is alkalmazni kell.**

(2) A Módr.-tel megállapított 2. § (3) bekezdését, 4. § (2) bekezdés a) és b) pontját, 4. § (2a) bekezdését, 5. § (2) bekezdés a) pontját, (5) bekezdés d), e) és h) pontját, (8) bekezdését, 6. § (1a) és (4) bekezdését, 9. § (2) bekezdés b) pontját, 13. § (3) bekezdését, 14. § (4), (4a), (6a)-(7a) bekezdését, valamint **19. § (1) és (4a) bekezdését, továbbá a Módr. 18. § (1) bekezdésével megállapított 4. § (1) bekezdés c) pontját a Módr. hatálybalépésekor már benyújtott kérelmekre és megkezdett eljárási cselekményekre is alkalmazni kell.**

A Rendelet 19. § (1) bekezdés szövege pedig ezzel a módosítással

„...a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő... b) harmadik gyermekük esetén...”-ről „... a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő gyermekeik közül a... b) harmadik gyermekük esetén...”-re változott, ami egyértelműen szigorúbb feltétel, ami egyben terhesebb kötelezettség, és korlátozottabb jogosultság.

Ezek alapján a Rendelet 30. § (1) és (2) bekezdése, egy terhesebb kötelezettséggel, illetőleg korlátozott jogosultsággal járó visszaható hatályról rendelkezik, vagyis a babaváró támogatásról szóló 44/2019. (III. 12.) Korm. rendelet 30. § (1), (2) bekezdése ellentétes a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (2) bekezdésével.

Mivel Magyarország Alaptörvénye 15. cikk (4) bekezdése kimondja, hogy A Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes, ezért a Rendelet 30. § (1) és (2) bekezdése ellenes az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésével.

A megtámadott jogszabály szintén Alaptörvény ellenes a B) cikk (1) bekezdés sérelme miatt, amely kapcsán az Alkotmánybíróság több határozatában is kifejtette, illetőleg megerősítette a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát. a megtámadott 30.§ szó szerint állapítja meg önmaga visszaható hatályát, amikor úgy fogalmaz, hogy a „**hatálybalépését megelőzően megkötött kölcsönszerződésekre is alkalmazni kell**”. Ez egyértelműen azt jelenti, hogy a hatálybalépést megelőzően kötött szerződések vizsgálatánál, értelmezésénél vagy jogviták eldöntésénél, a

megkötésekor hatályos, a vonatkozó szerződések keretszabályait és lényegét alkotó jogszabályok helyett, az új, a megkötéskor még nem létező szabályokat kell alkalmazni. Ez nem csak a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközik, de ezzel tulajdonképpen a hatálybalépést megelőzően kötött polgárjogi szerződések lényegi tartalmát is megváltoztatja.

Másodlagos kérelem

Másodlagos kérésemet a tisztelt Alkotmánybíróság felé, a fentiekben leírt ügyben, akkor tartom fent, ha az Alkotmánybíróság a Rendelet 30. § (1) és (2) bekezdését önmagában nem találja Alaptörvény ellenesnek, és így az Abtv 26.§ (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszom megalapozatlan.

Ebben az esetben, az Abtv 27.§ alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kfv.IV.35.534/2020/4 számú Kúria ítélete alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg, és ezzel helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék 102.K.704.524/2020/10 számú ítéletét, valamint Budapest Főváros Kormányhivatala 6536/3/2020 számú határozatát!

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése, c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje, valamint d) Az indítványozó érintettségének bemutatása megegyezik a fentiekben, az Abtv 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott panasznál leírtakkal.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta Ebből a szempontból vizsgálva alapjogi sérelmünk a visszaható hatályú jogalkalmazás, melyet a Kúria fent nevezett döntésében alkalmazott. A döntést érdemben befolyásolta, hiszen ha a Kúria a jogvitára okot adó eseménykor hatályos jogszabályt alkalmazta volna, akkor ellenkező döntés született volna.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Megsértett alapjogunk ebben az esetben is az Alaptörvény B cikk (1) bekezdéséből vezethető le.

Az Alkotmánybíróság a 3164/2019. (VII. 10.) számú határozatában így fogalmaz:

„[52] 2.1. Az Alkotmánybíróság a visszaható hatályú jogalkalmazással összefüggésben is irányadónak tekinti azt a jogalkotással szemben megfogalmazott követelményt, hogy „[e]gy alkotmányos demokráciában a polgárok szabadságának részét képezi, hogy cselekvéseiket csak az általuk előzetesen megismerhető, a jogalkotás formalizált szabályainak betartásával alkotott szabályok korlátozhatják”.

...

[55] 2.2. A fentiek alapján tehát megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában a visszaható hatály tilalma nem csak a jogalkotással összefüggésben, hanem a jogalkalmazással kapcsolatban is felvetheti a jogbiztonság sérelmének lehetőségét. A visszaható hatályú jogalkotás tilalmával kapcsolatban megfogalmazott alkotmányos követelmények ezért a visszaható hatályú jogalkalmazás körében is irányadók.”

Vagyis amikor a Kúria döntése indoklásában a jogszabálynak nem a jogvitára okot adó eseménykor hatályos szövegét, hanem egy később hatályos szöveget használt, akkor megsértette a visszaható jogalkalmazás tilalmát.

Szintén sérült az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított alapjogunk, mely szerint „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”, hiszen az ügyben a hatósági döntés nem tartalmazott megfelelő, alapos, a

hatályos jogszabályoknak megfelelő indokolást, a jogorvoslati eljárásban pedig a bíróságok már nem a hatósági döntés megszületésekor hatályos jogszabály alapján döntöttek és indokoltak.

Az Alaptörvény 28. cikke úgy rendelkezik, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik...” az L) cikk (2) bekezdése azt mondja, hogy „Magyarország támogatja a gyermekvállalást”, a XV. cikk (5) bekezdése szerint „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket...” a XIX. cikk (1) bekezdése pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy „Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, ... esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”.

Jelen esetben a hatóság és a bíróságok (a számunkra kedvezőtlenebb) döntéseket eredményező jogértelmezései nincsenek összhangban az Alaptörvény fenn felsorolt, L cikk (2) bekezdésével, XV. cikk (5) bekezdésével, valamint a XIX. cikk (1) bekezdésével, így az ezekben felsorolt alapjogainkat is sértik

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alkotmánybíróság a 3164/2019. (VII. 10.) számú határozatában tökéletesen megfogalmazza, hogy a Kúria fenti számú döntése miért alaptörvény-ellenes, amikor egy 2019. szeptember 19-i és 2020. január 29-i kérelemre, egy 2020. március 10-i határozatra, és az azt követő 2020-áprilisában beadott keresetre is, egy 2020. június 13-tól hatályos jogszabály szöveg alapján hoz döntést, azzal az indokolással, hogy ezt a 2020. június 13-tól hatályos jogszabály szöveget kell alkalmazni.

„[57] Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatos gyakorlata szerint a jogalkalmazás visszaható hatályának az alaptörvény-ellenességét az alapozhatja meg, ha a jogalkalmazó a jogvitára okot adó eseménykor még nem létező – vagy nem hatályos – előírás alapján bírálta el az előtte folyamatban volt ügyet {3051/2016. (iii. 22.) Ab határozat, indokolás [15]–[16]}. Ez esetben, tehát lényegében arról van szó, hogy a jogalkalmazó olyan jogi normát alkalmazott az ügyben, amelyet nem vehetett volna figyelembe, és az értelmezett norma személyi hatálya alá tartozó jogalanyok – a jogvitára okot adó eseménykor – nem igazíthatták cselekményeiket ahhoz a jogértelmezéshez, amely alapján a jogalkalmazó a jogvitát elbírálta.”

Az Alaptörvény 28. cikke úgy rendelkezik, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik...” az L) cikk (2) bekezdése azt mondja, hogy „Magyarország támogatja a gyermekvállalást”, a XV. cikk (5) bekezdése szerint „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket...” a XIX. cikk (1) bekezdése pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy „Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, ... esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”.

A megtámadott bírói döntéseket eredményező jogértelmezések nincsenek összhangban az Alaptörvény fenn felsorolt, L cikk (2) bekezdésével, XV. cikk (5) bekezdésével, valamint a XIX. cikk (1) bekezdésével, így ezek megsértik a 28. cikkben foglalt jogértelmezési alapkövetelményeket.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kértem.

b) kérem értesítési címként: [REDACTED] levelezési címet rögzíteni szíveskedjenek!

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Mellékletek (az eredeti kérelemmel benyújtva):

- Igazolási Kérelem
- kiküldetési igazolás [REDACTED]
- igazolás görögországi kórházi kezelésről
- a kórházi kezelés igazolás fordítása
- görög PCR teszt
- görög PCR teszt fordítása

Kelt: Budapest, 2021. szeptember 28. (2021. június 25.)

[REDACTED]

[REDACTED]